

N:o 61.

Af Herr C. A. Larsson: Angående indrifning af Riksbankens fordran hos Södertelje kanalaktiebolag samt sättet för samma fordrans liquiderande.

Uti sin berättelse öfver revision i Riksbanken 1880 yttrade statsrevisorerna, att frågan om Riksbankens fordran, 150,000 kronor, hos Södertelje kanalbolag vore på bankofullmäktiges pröfning beroende; hvaremot jag i en motiverad reservation yrkade, att berörde fordran skulle hos bolaget utsökas jemte 3 procent ränta derå från slutet af 1828.

Vid förra riksdagen inkommo Herrar bankofullmäktige till Banko-Utskottet med förslag derom, att, såvida kanalbolaget inom slutet af 1881 till Riksbanken erlade femtiotusen kronor, skulle resten afskrifvas. Häremot reserverade sig bankofullmäktigen Liss Olof Larsson, hvilken yrkade att kanalbolaget skulle liquidera femtiofemtusen kronor samt medgifva att dess i Riksgäldskontoret inestående fordran, fyratiofem tusen kronor, jemväl måtte få afskrifvas, hvarefter resten på kanalbolagets skuld, kapital 50,000 kronor jemte 50 års räntor, skulle åt bolaget efterskänkas och begge omförmälte summor i Bankens och Riksgäldskontorets räkenskaper afskrifvas.

Banko-Utskottet tillstyrkte Herrar fullmäktiges förslag, men detta blef icke godkänt. Saken står sålunda ännu oafgjord och Herrar fullmäktige synas icke ens hafva tillfrågat kanalbolagets direktion, huruvida denna vill erkänna skulden, hvilket hade varit desto mera angeläget som bolagets styrelse vid de tillfällena, då Banken anställt förnyelsekraft för preskriptionsrättens förvarande, icke allenast vägrat lemna sitt erkännande, utan på det ohöfligaste förnekat sin betalningsskyldighet. I anledning häraf, och under åberopande af min vid 1880 års stats-

revision fogade reservation samt Banko-Utskottets betänkande N:o 6 förlidet år, vågar jag föreslå:

att Riksdagen måtte förstärka Herrar fullmäktige i Riksbanken att i laga ordning utsöka Bankens längesedan till betalning förfallna fordran hos bolaget för Södertelje kanal, etthundra femtio tusen kronor jemte tre procent derå löpande ränta från den 1 Januari 1829 till full likvid sker. Och torde Herrar fullmäktige, i sammanhang härmed, bemyndigas att ingå en sådan förlikning med kanalbolaget att, om de i Riksgäldskontoret inestående 45,000 kronor qvitteras och 55,000 kronor inom lämplig tid likvideras till Riksbanken, kanalbolaget återfår sin i banken förvarade originalförbindelse å 150,000 kronor.

Om remiss till Banko-Utskottet anhåller

C. A. Larsson
från Östergötland.